

Stigma duševně nemocného člověka je ve společnosti cítit stále, mění se to pomalu

9.4.2024 - | Krajský úřad Pardubického kraje

Jak se žije lidem, kteří mají osobní zkušenost s duševním onemocněním? Takové bylo hlavní téma besedy z cyklu *Moje jméno není diagnóza*. Uskutečnila se v sále Jana Kašpara na Krajském úřadě Pardubického kraje a byla určena jeho zaměstnancům.

Cenná inspirace k tomu, jak pečovat o duševní zdraví

„Tato akce byla cennou inspirací k tomu, jak pečovat o duševní zdraví, jak ho podpořit a čeho se vyvarovat,“ řekl radní Pardubického kraje zodpovědný za sociální péči a neziskový sektor Pavel Šotola, pod jehož záštitou se beseda konala.

„Duševní onemocnění mi přijde jako jedno z nejhorších stigmat. Když chceme někoho ponížit, tak o něm prohlásíme, že je duševně nemocný,“ nechala se slyšet moderátorka Leona Hovorková.

Lidé s vlastní zkušeností s onemocněním pomáhají druhým

„Za poslední dobu se v tomto ohledu udělalo hodně práce. A to i v Pardubickém kraji,“ konstatovala Dana Chrtková, která si sama prošla duševním onemocněním. Její doménou je dnes obhajoba zájmů a práv lidí s touto nemocí.

„Většina lidí tuší, jak by se měla k lidem s duševním onemocněním chovat. Je dobře, že se o tomto problému mluví. Ale přesto jsem přesvědčena o tom, že stigma člověka s duševním onemocněním je ve společnosti stále přítomné. Byť trochu skrytě,“ poznamenala Dana Chrtková.

„Důvodů, proč dnes přibývá i dětí s duševním onemocněním, je celá řada. Například nefungující rodina, tlak na výkon či neustálá přítomnost na sociálních sítích. Někdo může namítnout, že dnešní děti nejsou tak odolné. A obecná představa je ta, že takové dítě se vezme k psychologovi, který ho opraví a pak vrátí do rodiny a ono bude zase odolné. Tak to bohužel nefunguje,“ podotkla žena, jež dnes pomáhá lidem, kteří se dostali do podobné životní situace jako ona v roce 1998.

„Předtím jsem pracovala v oboru biochemie. Jenže podmínky pro ženy ve vědě tehdy byly tristní a skloubit tuto práci s rodinou moc nešlo. A tak jsem dala přednost rodině. Potom jsem nějakou dobu bojovala s duševním onemocněním. Sedm let jsem byla doma v invalidním důchodu a pak se bála vrátit zpět do práce. A to jsem měla jít na podatelnu psychiatrického centra vyřizovat poštu,“ uvedla vystudovaná doktorka přírodních věd, pro niž bylo náročné nastoupit do zaměstnání v tehdejší Psychiatrickém centru Praha.

Různé přístupy pacientů v psychiatrické nemocnici

„Chápu, že i psychiatrické nemocnice mají své kapacity a limity, kdy se na jednom místě setkávají lidé s různými potřebami. Ale občas se zapomíná na to, že pacienti jsou hlavně lidé,“ prohlásila Dana Chrtková. Ta při pobytu v psychiatrické nemocnici zaznamenala dva různé přístupy pacientů, kteří byli hospitalizováni nedobrovolně.

„Někdo je agresivní a rozčiluje se. Nebo volí naopak cestu spolupráce. Je ‚poslušný‘, bere léky, jak má a razí strategii co nejrychleji se z nemocnice dostat. O to jsem se vždycky snažila i já,“ zdůraznila bývalá vědkyně, jejíž současnou profesí je peer lektorka. Její snahou je představit zkušenost lidí, kteří

si duševní nemocí prošli, zvýšit pocit naděje a ukázat, že potíže, které člověk při nemoci zažívá, prožívají i jiní lidé.

I s duševní nemocí se dá žít kvalitně a plnohodnotně

„Beseda i její hlavní hosté potvrdili, že onemocněním život nekončí, že i s duševní nemocí se dá žít kvalitně a plnohodnotně,“ shrnul Pavel Šotola.

„To, co zaznělo na besedě, bylo autentické, pro zdravého člověka až neuvěřitelné,“ potvrdil jeden z účastníků z řad zaměstnanců krajského úřadu. „Jsem nadšený z nové cesty pochopení osob s duševním onemocněním,“ zněla další reakce. „Mám chuť žít, ať už život nadělí cokoliv,“ dodal další účastník besedy.

„Jsme rádi, že beseda vzbudila ohlas a zaujala i kolegy, pro které problematika duševního onemocnění není hlavním pracovním tématem,“ vyjádřila se Petra Šrámková, manažerka projektu, jehož cílem je změna přístupu k péči o duševní zdraví v Pardubickém kraji. Bližší informace o něm lze najít na <https://krajprorodinu.cz/dusevni-zdravi/>.

<https://www.pardubickykraj.cz/aktuality/124214/stigma-dusevne-nemocneho-cloveka-je-ve-spolecnosti-citit-stale-meni-se-to-pomalu>